

Torbjørn Tandberg
fotograf

oppvokst i Krokstadelva (1956)
holder til i Drammen

De aller duseste, mykeste penslene deles ut om morran, sier Torbjørn Tandberg og snakker om lyset han da kan fange med kameraet. Det heter seg jo at å fotografere er å male med lys, og derfor står han opp før alle andre – for å plassere menneskene han tar bilder av i lysomgivelser som på det beste kan bli magiske.

Han liker å gjøre det vanskelig – både for seg, kameraet og modellene. Han iscenesetter mennesker og miljøer - gjerne helt inn i det teatraliske. - Når jeg instruerer menneskene er det spennende å be dem om å gjøre vanskelige ting, som å balansere på en tråsykkel som er hengt opp i taket.

For å unngå at skikkelsene blir stive og døde, bruker han lang lukkertid og dermed får kroppene et snev av bevegelse over seg.

Flere av bildene på utstillinga i Holmsbustuene går under overskriften Svevende sans. Her videreutvikler han sitt prosjekt med å fotografere silhuetter. Han går også enda lenger i å dyrke fra kontraster både i former og linjer og forholdet menneske og bakgrunn.

Torbjørn dyrker sjelden det fargerike. Han leiter for å finne gode steder der bare to, kanskje tre farger får stå klart og spennende fram.

Men aller viktigst for Torbjørn er å ha det morsomt når han lager kunstfoto, og gjerne få modellene med på nye øvelser i balansekunst, dansebevegelser og positurer.

